TRICOLORII, DIN NOU ACASĂ...

(Urmare din pag. 1)

— Spune-ne, Imi, ce ți-a plăcut cel mai mult în Mexic ?

Rîde ușor, ca un copil răsfățat.

— Mi-au plăcut cîntecele. Cîntă mexicanii de ți se rupe inima. Pe noi se vede că ne-au îndrăgit, ne-au cîntat la plecare ceva duios, adormitor, de te podideau lacrimile.

— Dar pe teren ? Pe teren ce te-a impresionat cel mai mult ?

— Dinu ! Obrăznicia lui, lipsa lui de complexe. Nu e chiar așa de ușor să joci contra lui Pelé, a lui Bobby Charlton și Adamec în curs de o săptămînă !

...În sfîrșit, ultimul tricolor, Dobrin, cu brațele blocate de un buchet de garoafe — „uitați-vă la ele, mi le-au trimis de la Pitești" — se pregătește de plecare. Pare trist. Și gîndim, poate chiar este...

— De ce n-ai jucat, Dobrine ?

— Nu știu. Aș putea să vă întreb și eu...

★

...Obiceiul este aproape mereu același. Ca un ritual, ca o poveste.

La fiecare sosire a tricolorilor...

Știind chiar cu anticipație că va fi foarte dificil de abordat la aeroport vreunul din tehnicienii care au însoțit lotul României la „El Mundial '70" — datorită, evident, „presiunii" rudelor și prietenilor, dar și nerăbdării celor în cauză de a gusta, un minut mai devreme, tihna căminului — nu ne-am închipuit, totuși, că din trei interlocutori virtuali, vom reuși să stăm de vorbă doar cu unul : antrenorul **D. Nicolae-Nicușor**, „tutorele" celor șase dinamoviști bucureșteni aflați în lot.

Pe doctorul D. Tomescu ne-a fost imposibil să-l depistăm în forfota din aeroport, iar de la antrenorul Șt. Covaci, „comandantul" internaționalilor ce provin de la echipa Steaua, rămas ultimul dintre cei sosiți, n-am putut obține nici o declarație, ci doar o promisiune pentru ziua următoare. Motivul ? Din bagajele întregului lot venit din Mexic, un singur geamantan a fost lipsă la apel ; cel al lui Ștefan Covaci. Se pare că defecțiunea a survenit la Frankfurt și un telex a și plecat într-acolo, la cîteva minute după aterizarea la Otopeni.

Iată, așadar, ce ne-a răspuns D. Nicolae-Nicușor, la întrebarea noastră ce viza comportarea în ansamblu a echipei României, pe fundalul atmosferei mexicane a campionatului mondial : **„De această dată nu îmi este greu să vă răspund și aș putea să vă detailez cu nenumărate exemple. Vă rog să mă credeți că am evoluat în multe întîlniri internaționale, că am însoțit ca antrenor destul de multe echipe românești peste hotare, dar atîtea dovezi de simpatie, emoționante, n-am întîlnit nicăieri. Iată un amănunt, poate explicabil prin sentimentalismul și caracterul ardent al gazdelor, dar poate și printr-un plus de atașament pentru băieții noștri, care au evoluat cu mult suflet la Guadalajara : la Gran Hotel, în clipa premergătoare despărțirii, am văzut mulți mexicani, persoane mai mult sau mai puțin oficiale, lăcrimînd... Deci, după părerea mea, echipa României a jucat bine în cea mai puternică grupă a actualei ediții a campionatului mondial. Evident, puteam obține și mai mult. Nu o spun acum, ca unul ce se arată viteaz după război. Dar realitatea la Guadalajara a fost că startul nostru, împotriva echipei Angliei, campioana mondială pînă la acea oră, a stat sub semnul timorării, al unei maxime precauții, dacă vreți. O explicație ar exista : înainte de debutul C.M. speranțele noastre vizau doar o comportare onorabilă. Dacă am fi îndrăznit, însă, mai mult chiar de la început, acum altul ar fi fost, poate, rezultatul grupei noastre. În continuare echipa României a evoluat crescendo, spre limita superioară a calificativului „bine". Acest lucru s-a vădit în diverse ipostaze : în reacția deosebit de caldă și favorabilă a publicului mexican, care a fost alături de echipa noastră chiar și atunci cînd adversarul nostru era tot o echipă sud-americană, Brazilia, în presa internațională care, fără a ne lua în brațe în mod nejustificat, a început prin a ne critica și a încheiat prin a aduce elogii comportării tricolorilor. De altfel, curba aprecierilor a însoțit evoluția echipei noastre, de la neconcludenta apariție în meciul de debut, contra Angliei, trecînd prin meciul-test al posibilităților noastre cu Cehoslovacia și conchizînd cu partida curajoasă, spectaculoasă, împotriva echipei Braziliei. Poate că cele ce vă spun acum par un paradox, dar au un mare sîmbure de adevăr : echipa României a obținut mai mult decît ne așteptam înaintea ediției mexicane a C.M. și mai puțin decît putea s-o facă la fața locului... Cred totuși, că cei care ne-au reprezentat în Mexic, au acreditat bine fotbalul românesc pe toate meridianele globului. Și aceasta, nu e puțin".**

GERD MÜLLER ÎN FRUNTEA GOLGETERILOR

Sferturile de finală au mai adus un plus de 17 goluri (15 marcatori), care — adăugate la cele 61 înscrise în grupe — dau o „zestre" de 78 de goluri, realizate de 48 de fotbaliști. Iată și clasamentul golgeterilor, care nu a suferit modificări serioase după această nouă manșă a C.M. : 1. Gerd Müller (R. F. a Germaniei) — 8 goluri, 1 din 11 m., 2—3. Jairzinho (Brazilia), Cubillas (Peru) — cîte 5, 4. Bișeveț (U.R.S.S.) — 4, 5—6. Pelé (Brazilia), Seeler (R. F. a Germaniei) — cîte 3, 7—14. Van Moer (Belgia), Rivelino, Tostao (Brazilia), Petras (Cehoslovacia), Domenghini, Riva (Italia), Gallardo (Peru), Dumitrache (România) 1 din 11 m, — cîte 2, 15—48. Clarke, din 11 m, Hurst, Mullery, Peters (Anglia), Semmeling, din 11 m, Lambert (Belgia), Bonev, Dermendjiev, Kolev, Jecev, Nikodimov (Bulgaria), Beckenbauer, Libuda (R. F. a Germaniei), Spiegel (Israel), Rivera (Italia), Ghazouani, Houman (Maroc), Basaguren, Fragoso, Gonzales, Pena, din 11 m, Valdivia, Vantoria (Mexic), Challe, Chumpitas (Peru), Dembrovschi, Neagu (România), Grahn, Turresson (Suedia), Asatiani, Hmelnițki (U.R.S.S.), Esparrago, Maneiro, Mujica (Uruguay) — cîte 1.

INTERVIU LA CIUDAD DE MEXICO

UN INTERLOCUTOR MATINAL: EMERICH VOGL

prevede o finală Brazilia—R. F. G.

Duminică în zori, în holul hotelului „Emperadores" din Ciudad de Mexico, cu cîteva minute înainte de plecarea reprezentativei de fotbal a României spre patrie.

Obișnuita atmosferă dinaintea plecărilor, marcată de griji și emoții, cuvinte de rămas bun pentru amabilele noastre gazde, rugăminți din partea noastră — a celor care mai răminem aici pînă la actul final al competiției — de a transmite acasă vești calde și urări de bine...

Tăcut ca întotdeauna, cu o țigară aproape terminată între degetele îngălbenite de nicotină, antrenorul Emerich Vogl, rămas pînă acum în afara obișnuitelor noastre interviuri „de lucru", pare o excelentă țintă pentru reporteri, în această dimineață, devreme, în care soarele întîrzie parcă, leneș, să apară.

— Am dori să ne spuneți — pentru cititorii noștri — ce concluzie, cu caracter general, ați tras dv. ca asistent al tuturor partidelor grupei de la Guadalajara.

— Înainte de toate, pot să afirm, fără exagerare, că toate jocurile au atins — drept caracteristică generală — un nivel tehnic și spectacular bun. Acest lucru s-a datorat, după opinia mea, faptului că echipele — cu mici excepții — s-au preocupat să realizeze un fotbal ofensiv. Pe baza observațiilor personale și a impresiilor culese de la celelalte partide, vizionate noaptea tîrziu pe micul ecran, cred că spiritul ofensiv a fost mult mai pronunțat în Mexic decît la ediția precedentă, în Anglia.

— Un argument, vă rugăm.

— Cel mai simplu cu putință : dispariția libero-ului sau, în orice caz, a aceluia cu sarcini exclusiv destructive.

— Ați remarcat cumva unele noutăți aparținînd unui sistem tactic special ?

— În general, nu. Noutățile au ținut mai degrabă de organizarea jocului, echipele folosind patru apărători în ultima linie, cu dublaj în scară, permanent sau temporar. O grijă deosebită s-a manifestat pentru zona centrală a terenului în care s-au „concentrat" cît mai mulți jucători.

— Credeți că în această zonă s-a ciștigat sau s-a pierdut un meci ? Vrem să spunem, ciștigarea centrului terenului a fost decisivă pentru soarta vreunei partide ?

— Aș zice că mai puțin... Bătăliile decisive s-au dat în fața porților, în marginea careului de 16 m.

— Să trecem la altceva : care dintre jucătorii văzuți „pe viu" v-au impresionat în mod deosebit ?

— Brazilienii Jairzinho, Tostao, Pele, Rivelino și Gerson, englezii Moore și Banks, românii Dembrovschi, Dumitru și Dinu. În ceea ce-i privește pe cehoslovaci, n-am făcut vreo remarcă specială...

— O ultimă întrebare : care credeți că va fi finala de la Ciudad de Mexico ?

— Înclin spre Brazilia — R.F. a Germaniei.

E. VOGL
văzut de Al. CLENCIU

La ora cînd transmitem aceste rînduri, duminică noaptea, ultimul pronostic al antrenorului Vogl pare pe cale să se verifice

REZULTATELE DIN SFERTURI AU FOST OMOLOGATE

Comisia de organizare a campionatului mondial de fotbal s-a întrunit în prezența președintelui FIFA, Stanley Rous. S-au discutat două probleme importante : omologarea rezultatelor din sferturile de finală și desemnarea orașelor gazdă ale semifinalelor. În ceea ce privește rezultatele, comisia a examinat un protest al echipei U.R.S.S., privind nevalabilitatea golului înscris de echipa Uruguayului. S-a precizat că potrivit regulamentului orice reclamație trebuie să fie înaintată cel mai tîrziu la o oră după sfîrșitul meciului, or delegatul FIFA a primit nota de-abia seara, la cinci ore după terminarea partidei. În afară de aceasta, purtătorul de cuvînt al FIFA, René Courte, a reamintit că hotărîrile luate de arbitru pe teren sînt definitive și ele nu pot face obiectul unui apel. Rezultatul meciului Uruguay — U.R.S.S. a fost omologat cu scorul de 1—0 în favoarea echipei uruguayene.

Iată momentul calificării echipei Uruguayului. Esparago lovește balonul cu capul, în timp ce Kavazașvili, disperat, a plonjat defectuos în ultimul moment, văzînd că arbitrul a lăsat jocul să continue.

Un fotbalist vest-german își felicită antreno rul, pe Helmut Schön ? Nu ! Vă înșelați. Căpitanul echipei Angliei Bobby Moore, după ce a efectuat un schimb de tricouri, îl congratulează pe tehnicianul vest-german. Sir Bobby este un gentleman...

UNDE-I ADEVĂRUL ÎN FOTBAL ?

(Urmare din pag. 1)

testat acceptînd fără să schițeze nici cel mai mic gest de protest ca soarta formației sale să rămînă în mîinile unui arbitru argentinian, cunoscute fiind amplele și desele conflicte — pe plan fotbalistic, bineînțeles — dintre aceste două țări. Și, o spunem fără ezitare, sir Alf Ramsey și elevii săi au plătit serios fair-play-ul, deoarece argentinianul Coerezza a greșit de cîteva ori, poate întîmplător, dar, simptomatic (!), în favoarea fotbaliștilor vest-germani. În acest sens, subtilă ni se pare gluma unui confrate care, mucalit, spunea : *„Nu-i nimic. Adăugînd largheței cu care Machin a acordat penaltyul în meciul cu Cehoslovacia la îngăduința manifestată de Coerezza la faultul clar comis în careu de Schulz asupra lui Hurst, una peste alta, englezii sînt... chit!"* Este și acesta un fel de a vedea lucrurile. Să nu uităm însă că „largheța" lui Machin nu prea a ajutat pe britanici — care și cu un rezultat de egalitate erau calificați — în timp ce „îngăduința" lui Coerezza i-a scos din cursă...

Tot în legătură cu acest joc se apreciază că absența lui Banks (ușor accidentat și, apoi, suferind de o indispoziție stomacală) din poarta redutabilului team al lui Alf Ramsey a contat enorm, înlocuitorul său primind primele două goluri cu o dezarmantă ușurință. Numai în felul acesta, echipa engleză, care în cele trei partide din cadrul grupei de la Guadalajara a primit un gol unic, a încasat într-un singur meci — este drept inclusiv prelungirile — trei puncte, care au determinat eliminarea ei din etapa următoare a disputei. Și, orice s-ar spune, este greu de afirmat că englezii n-ar fi meritat să se numere printre cele patru semifinaliste !

Mai ales că pe acest tabel de onoare al întrecerii se înscrie selecționata Uruguayului, care a ajuns aci absolut nemeritat, în urma unui gol înscris în poarta reprezentativei sovietice în condiții neregulamentare. Meciul acesta, purtat, în general, într-un ritm lent, s-a disputat sub semnul unei ușoare dominări a fotbaliștilor sovietici, care puteau înscrie cîteva goluri în prima repriză. După pauză jocul a fost ceva mai echilibrat și în finalul prelungirilor s-a înscris golul cu... pricina: Cubillas a făcut o cursă pe extremă, a depășit linia de fund a terenului, dar totuși a centrat; apărarea echipei sovietice s-a oprit, așteptînd fluierul arbitrului, însă Esparago a plasat mingea cu capul în colțul lung. În ciuda protestelor jucătorilor sovietici și a publicului, arbitrul olandez Van Ravens a acordat golul, oferind un „premiu" neașteptat modestei (cel puțin pînă acum!) echipe a Uruguayului.

Pe lîngă aceste evenimente ieșite din comun, mult discutată aci este și victoria — categorică! — a fotbaliștilor italieni *„Squadra azzurra, redivivus!"* — exclamă exuberanții confrați din Roma, Milano sau Bologna, care apreciază că apariția genialului fotbalist care este Gianni Rivera pe teren, a schimbat total „fața" echipei. Inteligența lui în joc, precizia paselor sale au pus, în sfîrșit, în valoare capaci-

UWE SEELER
văzut de Neagu RADULESCU

tatea de percutare a sistemelor defensive adverse a lui Gigi Riva. O clipă, dar numai una singură, la înscrierea primului punct în acest meci de către mexicanul Gonzales s-a crezut că Pena și colegii săi sînt totuși capabili de acest mare tur de forță care-l reprezintă calificarea în semifinală. Imediat însă, „dirijorul" Rivera, această marcantă personalitate a fotbalului mondial, și-a făcut simțită prezența pe teren și... ceea ce a urmat se știe. Cu atît mai interesantă se anunță semifinala R.F.G.—Italia, în care se pare că se vor confrunta două din echipele cu cele mai reale șanse de a cîștiga „Cupa Jules Rimet". Nu-i de mirare deci că agențiile de voiaj au fost luate cu asalt, solicitîndu-se locuri la avioanele cu direcția Guadalajara, iar hotelurile acestui oraș fac față, din nou cu greu, numeroaselor cereri de camere.

Dar Brazilia? Selecționata „cariocas", care abordează semifinala cu justificate ascendențe față de viitoarea sa adversară, echipa lui Juan Hohberg, s-a dovedit a fi în partida cu Peru aceeași formație capricioasă, explozie de talent ofensiv, pe fondul unor inexplicabile gafe defensive. Brazilienii mizează, în continuare, pe un principiu structural în maniera lor de joc: goluri, cît mai multe goluri, pentru a contrabalansa ușurința cu care adversarii se descurcă în fața porții fragilului Felix. Și dacă ne gîndim bine : cine n-a marcat pînă acum puncte brazilienilor ? Toate echipele pe care le-au întîlnit elevii lui Mario Zagalo au reușit acest lucru. Cu o singură excepție: Anglia. Adică formația care s-a dovedit — în raport cu evoluțiile ei anterioare — extraeficientă în sferturi. Nu mai știi ce să mai crezi! Unde-i adevărul în fotbal ? Cine are curajul să mai facă pronosticuri, cînd dansul fantastic al rezultatelor dezarmează, chiar și pe cei mai... „siguri" tehnicieni. Ca să nu mai vorbim de faptul că arbitrii mai retușează, pe ici, pe colo, prin părțile esențiale, rezultatele...

CONFIDENȚELE lui Juanito

Ziua de duminică a prilejuit trimișilor noștri speciali la campionatele mondiale de fotbal o ultimă întîlnire cu delegația română care se îndrepta spre patrie și, în același timp, o revedere cu arbitrul Andrei Rădulescu, „cavaler al fluierului" care a condus la centru meciul Belgia — El Salvador și a asistat de două ori, la linie, partide din grupa de la Ciudad de Mexico.

Reîntors de la Toluca, unde asistase la sfertul de finală dintre Mexic și Italia, Andrei Rădulescu — care, reamintim, a fost gratulat cu aprecieri favorabile de către observatorii F.I.F.A — a declarat: *„Cred că pînă acum italienii «s-au ascuns» de ochii adversarilor, jucînd la limita minimă. În momentul în care și-au văzut periclitate șansele de calificare, ei au ieșit la joc, și într-o atmosferă total nefavorabilă — 1-0 pentru gazde, o galerie promexicană furibundă — au marcat 4 goluri, unul mai frumos ca celălalt. Cred că Italia va ajunge în finală!"*.

●

Înainte de plecarea spre România, tricolorii au fost vizitați, în camerele lor din hotelul „Emperadores", de cunoscutul antrenor grec Dan Gheorghiadis, fost selecționer al reprezentativei elene, adversara directă a fotbaliștilor noștri în preliminarii.

GHEORGHIADIS I-A FELICITAT PE JUCĂTORII ROMÂNI, APRECIIND CALITATEA JOCULUI PRESTAT DE ACEȘTIA, ȘI AFIRMÎND ÎN ÎNCHEIERE — ca un compliment, dar și ca o... consolare pentru el — CĂ NICI O ALTĂ ECHIPĂ DIN GRUPA PRELIMINARĂ CÎȘTIGATĂ DE ROMÂNIA N-AR FI FĂCUT O FIGURĂ MAI FRUMOASĂ LA GUADALAJARA.

●

După cum glumea președintele Camerei de Comerț din Leon, Jorge Cano Garcia, cei care s-au bucurat cel mai mult la auzul veștii că orașul lor va găzdui o grupă a „El Mundialului" au fost hotelierii!...

Și au avut dreptate — apreciază dl. Garcia — pentru că de la începutul campionatului rețeaua de hoteluri și restaurante din acest oraș a realizat un beneficiu de 7 milioane și jumătate de pesos! Numai începînd de la 2 iunie s-au vîndut peste 200 000 de litri de bere...

●

Ca întotdeauna, campionatul mondial de fotbal este și un excelent prilej de încheiere de tranzacții cu privire la transferarea sau „cumpărarea" unor jucători. După mult discutatul transfer al marocanului Houmane — pentru un club francez — iată că echipa de fotbal Leon a intrat în tratative cu „Alianza" din Lima, pentru a-și asigura serviciile atacantului peruvian Cubillas, la prețul de 1 milion de pesos,

●

Primul ministru al Angliei, Harold Wilson, a trimis o telegramă echipei engleze care, după cum se știe, a fost eliminată din campionatul mondial. În telegrama adresată antrenorului Alf Ramsey se spune printre altele : *„Împărtășim decepția d-voastră și a echipei de a nu-și fi văzut recompensate eforturile printr-un succes pe care jucătorii noștri îl meritau. Spuneți-le din partea mea jucătorilor : n-ați avut șansă, dar ați jucat bine."*

O telegramă în termeni asemănători a trimis echipei engleze și liderul opoziției, Edward Heath.

Reeditarea finalei de pe Wembley

Meciurile sferturilor de finală ale celui de al 9-lea campionat mondial de fotbal sînt amplu comentate de corespondenții de presă și specialiștii prezenți în Mexic. Se subliniază, în primul rînd, eliminarea campioanei mondiale, echipa Angliei, la capătul unui meci dramatic, în fapt o reeditare a finalei de acum patru ani, cu selecționata R.F. a Germaniei.

● Pe marginea partidei vedetă de la Leon, comentatorul francez de fotbal Henri Kohler, remarcă între altele : „Nimeni nu s-ar fi îndoit de șansele echipei engleze după felul cum a decurs jocul în prima repriză. Echipa vest-germană părea de nerecunoscut față de evoluțiile anterioare. Ea se lăsase dominată și manevrată în toate compartimentele de către formația lui Ramsey. Dar, după golul lui Beckenbauer, jocul a luat o turnură neașteptată. Inițiativa a trecut de partea echipei antrenată de Helmut Schön. Cu un finiș mai bun, profitînd de oboseala tot mai accentuată a englezilor, fotbaliștii vest-germani au jucat cu mai mult aplomb în prelungiri, golgeterul Müller dînd estocada finală campionilor mondiali."

● Trimisul agenției „UNITED PRESSE INTERNATIONAL", Hartmuth Scherzer, evidențiază faptul că echipa engleză a cedat surprinzător într-un meci în care părea în largul său, deși absența lui Banks în poartă era îngrijorătoare pentru unii suporteri. Același ziarist menționează comportarea nesatisfăcătoare a fundașului Cooper care nu a putut să-l țină pe impetuosul extrem dreapta Grabowski.

agențiile internaționale de presă transmit...

● Corespondentul agenției „REUTER", John Freeman, scrie : „Echipa R. F. a Germaniei, cîștigînd în prelungiri, s-a revanșat pentru eșecul suferit cu patru ani în urmă pe Wembley. A fost un meci plin de dramatism, în care echipa mai rezistentă la căldura sufocantă și la ritmul jocului a terminat victorioasă".

FRANCE PRESSE : „Tostao mai bun ca oricînd"

Corespondentul agenției FRANCE PRESSE, Paul Denize, prezent la toate meciurile desfășurate la Guadalajara, scrie în legătură cu partida Brazilia — Peru : „Succesul brazilienilor în fața reprezentativei peruviene nu face altceva decît să confirme pronosticurile atît în ceea ce privește scorul cît și desfășurarea jocului. A fost un meci spectaculos, nu atît pentru că s-a marcat șase goluri, ci mai ales pentru că s-a văzut aici un fotbal pur ofensiv, cu faze electrizante și execuții de mare finețe tehnică. Trio-ul brazilian Jairzinho — Pele — Tostao și-a făcut din nou datoria, ultimul părînd în acest meci mai bun ca nicicodată". Remarcînd eficacitatea atacanților brazilieni, comentatorul agenției „Reuter" arată totodată : „apărarea echipei «cariocas» continuă să prezinte importante fisuri, se lasă ușor descoperită, intervențiile fundașilor sînt nesigure".

U.P.I. : „Rivera, un jucător mare"

De la Toluca, trimisul agenției „UNITED PRESSE INTERNATIONAL", Jan Westergren, transmite : „Deși normală, ținînd seama de valoarea intrinsecă a echipei italiene, victoria acesteia la trei puncte diferență în fața reprezentativei țării gazdă este, orice s-ar spune, o surpriză. Galeria mexicană n-a putut împiedica „squadra azzurra" să dea, de data aceasta, întreaga măsură a talentului său printr-un joc complet al cărui constructor a fost acest mare jucător numit Gianni Rivera".

● Trimisul agenției „FRANCE PRESSE" scrie : „După o evoluție neconvingătoare în optimile de finală, selecționata Italiei a apărut radical transformată în acest meci. Eterna dilemă a antrenorului Valcareggi : Mazzola sau Rivera ?, n-a fost soluționată decît în repriza secundă cînd, renunțînd la Mazola, antrenorul italian l-a introdus în teren pe celălalt celebru atacant, iar schimbarea s-a dovedit extrem de inspirată. Apărarea condusă de Facchetti, sigură și calmă, a suportat asaltul mexican din primele 30 de minute și se pare că această rezistență a contribuit în mare măsură la răsturnarea scorului".

Meciul șanselor ratate

Pe marginea meciului disputat pe stadionul „Azteca" între reprezentativele Uruguayului și U.R.S.S., specialistul mexican Emilio Moya notează : „A fost un joc bun, o confruntare interesantă între stilul unei formații sud-americane și jocul bine organizat, matematic, al echipei U.R.S.S. **Victoria uruguayenilor este meritată. Ei au reamintit de fotbalul uruguayan din anii săi de glorie și n-ar fi de mirare ca această echipă să-și adjudece pentru a treia oară «Zeița de aur».**

Daniel Sire, comentatorul agenției **„FRANCE PRESSE"**, scrie : **„Victorioși după prelungiri, fotbaliștii uruguayeni păstrează intactă șansa de a intra din nou în posesia «Cupei Jules Rimet». Sterilitatea liniilor de atac a contrastat cu abilitatea unor apărări în formă excepțională. Este adevărat că uruguayenii au avut mai multe ocazii de a înscrie, mai ales în repriza secundă, cînd formația sovietică a dat unele semne de oboseală, cauzate probabil de altitudine și căldură. Și sovieticii și-au ratat șansa în prima repriză cînd Evriujikin a irosit o mare ocazie de a deschide scorul. În partea a doua a meciului și în prelungiri, Bișeveț și Muntian au fost cei care au purtat unele contraatacuri periculoase, însă fără succes".**